

درمان غیر جراحی انتخابی در اصابت گلوله به شکم

دکتر محسن تولیت کاشانی ♦ دکتر شعبان مهرورز ♦ دکتر فرزاد پناهی ♦♦♦♦

یافته / سال پنجم / شماره ۱۶

چکیده

مقدمه: اثرات ناشی از اصابت گلوله و ترکشی‌های با سرعت بالا (High velocity bullets) به خصوص اثرات موج انفجاری آنها روی احشاء داخل شکم امری بدینه است. اکثر جراحان عقیده دارند که در صورت اصابت گلوله به جدار شکم، بیمار بایستی تحت عمل لپاراتومی تجسمی قرار گیرد تا ضایعات مخفی نیز کشف و درمان شود. با توجه به وجود موارد زیادی لپاراتومی منفی و پیشرفت تکنیکهای رادیولوژیک (سونوگرافی، سی تی اسکن و MRI) پیشنهاد شده است که این بیماران در صورت نداشتن علائم بالینی دال بر خدمات احشایی داخل شکمی به روش غیر جراحی انتخابی درمان شوند. هدف این مطالعه بررسی درمانهای غیر جراحی در اصابت گلوله به شکم بود.

مواد و روشها: مطالعه به صورت مقاله مروری است و گزارشات منتشر شده از طریق اطلاعات موجود در مدلاین و کتب مرجع جراحی و تروما بررسی گردید و مباحث مربوط به معایب و محاسن این روش درمانی تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها و نتیجه‌گیری: با گرایش روز افزون پزشکی به روش‌های غیر جراحی و غیر تهاجمی، امروزه بیمارانی که ترومای گلوله به جدار شکم دارند، می‌توانند درمان حمایتی شوند و نتایج رضایت‌بخشی نیز داشته باشند. مطالعه مروری ما نشان داده است که درمان انتخابی غیر جراحی در بیمارانی که گلوله به شکم آنها اصابت کرده، یک روش مناسب و مطمئنی است، و لپاراتومی‌های غیر ضروری و هزینه‌های بیمارستانی را بطور چشمگیری کاهش می‌دهد در این روش درمانی بایستی احتیاط لازم به عمل آید تا سلامت این روش درمانی در مطالعات کار آزمایی بالینی بعدی ثابت شود.

واژه‌های کلیدی: درمان انتخابی غیر جراحی، گلوله‌های با سرعت بالا، لپاراتومی

♦ استادیار - عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله دانشکده پزشکی

♦ استادیار - عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله دانشکده پزشکی

♦ استادیار - عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله دانشکده پزشکی

مقدمه

اصابت چاقو به شکم:

در سال ۱۹۶۰ در ارتباط با روش‌های محافظه کارانه در درمان زخم‌های چاقو پیشنهاد شد که درمان غیر جراحی می‌تواند جایگزین درمان جراحی شود^(۲). این مساله در کتابهای جراحی (شورتر، سایبیستون) آورده شده است که حداقل برای مراحل اولیه بیماران تحت نظر قرار گیرند. تا زمانیکه بیمار عالیم تحریک پریتوان و یا کاهش حجم خون واضح پیدا نکند، این روش درمانی بطور موفقیت آمیزی از میزان لایپراتومی‌های غیر درمانی کاسته و ثابت کرد که در مورد اصابت چاقو به شکم روشنی مطمئن و شدیداً^(۳) مورد قبول است. این روش درمان با تکیکهای مدرن تشخیصی (یا بدون آنها) از قبیل لاواز تشخیصی پریتوان (DPL)^(۴) و تصاویر رادیولوژیکی می‌شود.

تروومای بلانت به شکم:

درمان انتخابی غیر جراحی در تروومای بلانت شکم نیز به همین روش است که به صورت دو مرحله‌ای انجام می‌شود: در مرحله اول بیمارانی را که ضایعه جدی داخل شکمی نداشتند، تحت نظر قرار می‌دادند. برای سالیان متتمادی لاواز پریتوان (DPL) خدمات زیادی به جراحان می‌کرد که اخیراً تصاویر رادیولوژیکی بطور فزاینده‌ای برای تکمیل و حتی جایگزین DPL مورد استفاده قرار گرفته است.

البته در موارد ترووماهای نفوذی به جدار قدامی شکم، DPL یک روش بسیار حساسی است که می‌تواند توسط لایپراسکوپی که هم تشخیصی و هم درمانی است جایگزین Triple Contrast شود. سی تی اسکن با سه نوع کنترast (CT Scan) را به عنوان اولین اقدام درمان مراقبتی ترووماهای نفوذی به ناحیه پشت و فلانک پیشنهاد کرده اند^(۵).

مرحله دوم: در ترووماهای بلانت شکم در صورتیکه امکانات سی تی اسکن با کنتراست در دسترس باشد بسیار با ارزش است و حتی گاهی به عنوان اولین اقدام تشخیصی مطرح می‌شود طی مقالات و بررسی‌های انجام شده در ترووماهای بلانت شدید به ارگانهای توپر (Solid)، در صورتیکه از نظر

تا قرن نوزدهم میلادی ترومای نافذ به جدار شکم به طور مراقبتی درمان می‌شد و در صورت ایجاد عالیم حاد شکمی جراحی انجام می‌گرفت. در جنگ جهانی اول به دنبال مرگ و میر بالای ترومای نافذ شکم، درمان جراحی لایپراتومی اجباری جایگزین درمان مراقبتی شد. پس از مدت کوتاهی جراحان متوجه شدند که تمام ضایعات نافذ شکمی نیاز به لایپراتومی اورژانس ندارند. از سال ۱۹۶۰ میلادی درمان انتخابی زخم‌های چاقو (Stab Wound) به جدار قدامی شکم یک درمان استاندارد شد. اگر چه تعداد زیادی از لایپراتومی‌ها منفی بودند؛ ولی زخم‌های گلوله به جدار شکم به دلیل احتمال بسیار بالای وجود ضایعات داخل شکمی اکسپلور اجباری می‌شدند. در سالهای اخیر مطالعات متعدد و نتایج موفقی از درمان انتخابی غیر جراحی ترومای گلوله به شکم گزارش شده و البته کاهش طول بستری در بیمارستان و مرگ و میر کمتری را در مقایسه با روش لایپراتومی اجباری گزارش کرده اند^(۶).

در این بررسی بازنگرانه سعی شده است روش‌های درمانی و موارد اختلاف نظر پیرامون درمان انتخابی غیر جراحی زخم‌های گلوله به شکم را معرفی نماییم. به طور کلی هدف این مقاله بررسی پیشرفت و تکامل در درمان جراحی ترومای شکم است تا با مطالعه تمامی اطلاعات استخراج شده از همه‌ی کتب و مقالات در دسترس، منافع و ضررهای این روش درمانی جدید را مورد تجزیه و تحلیل قرار دهیم.

بررسی روش‌های درمانی محافظه کارانه در تروومای شکم:

در چهار دهه گذشته درمان غیر جراحی ترومای شکم به طور موفقیت آمیزی در حال شکل گیری و شناخته شدن است. در سیر مطالعات انواع ترووماهای به شکم، به ترتیب در مورد اصابت چاقو به شکم، ترومای بلانت^۱ و اصابت گلوله به شکم بحث می‌شود.

1-Blunt Trauma

2-Diagnostic peritoneal lavage

بالاتر است و احتمال ایجاد ضایعه احتشایی که نیاز به مداخله جراحی داشته باشد نیز بسیار بالا است.

در تجزیه و تحلیل محققین در ترومماهای شهری در ضایعات گلوله به شکم میزان لایپاراتومی های منفی و یا غیر درمانی بین ۱۵٪ تا بیش از ۲۵٪ بوده است (۱۱، ۱۲). بسیاری از این ماجروحین زخم‌های گلوله به سطح شکم داشته اند و گلوله به داخل شکم نفوذ نداشته است که به این قبیل زخمها Tangential Wounds گویند. حتی در جراحی جنگی و نظامی در بررسی ۱۳۵۰ مورد لایپاراتومی انجام شده در ماجروحین جنگی و بتانم حدود ۱۹/۲٪ لایپاراتومی ها منفی بوده است (۱۳). در نتیجه ، درمان کنزرواتیو در مورد این قبیل ترومماها نیز ممکن است پیشنهاد گردد. تنها بحث موجود می تواند در مورد درمان مدرن تروما و عوارض بعدی تحمیلی لایپاراتومی های غیر ضروری باشد که مورد بحث جراحی جدید است.

در مقایسه بین ضایعات احتشایی که در زخم چاقو و ضایعاتی که به وسیله گلوله با انرژی پایین به خصوص در تجربیات ترومماهای شهری بوجود آمده، تقریباً این نوع ضایعات مشابه بوده اند؛ لیکن در درمان ضایعات چاقو در مقایسه با ضایعات ایجاد شده با گلوله احتمال اشتباه در تشخیص و درمان کمتر است. در واقع یک گلوله به دلیل سرعت بالایی که دارد مسافت طولانی تری را نسبت به عبور چاقو در شکم طی می کند و احتمال ایجاد ضایعات متعدد احتشایی نیز بیشتر است و انتظار داریم که در طی مراقبت و تحت نظر قرار دادن بیمار عالیم بیشتری از خود نشان دهدن ، در نتیجه احتمال به تعویق افتادن تشخیص و عمل جراحی بسیار کمتر است.

در کلیه مطالعات انجام شده بیمارانی که هیچ شواهدی از پریتونیت^۱ یا شوک هموراژیک^۲ ندارند موارد خوبی هستند برای اینکه از نظر کلینیکی تحت نظر باشند و در نتیجه به محض بروز تغییر در همودینامیک و معاینه بالینی شکم تحت عمل جراحی قرار بگیرند در غیر اینصورت به عنوان درمان غیر جراحی تلقی می شوند.

کلینیکی قابل اجرا باشد، بسیار با ارزش است. در ترمومای کبدی در موارد به خصوصی ثابت شده که تابع درمان غیر جراحی است و می تواند ضایعات کبدی شدید (High-grade) را که توسط CT-Scan ثابت شده بدون لایپاراتومی درمان نمود (۴۵) و در صورتیکه ضایعات دیگر شکمی به همراه ترمومای کبدی باشد بایستی لایپاراتومی انجام شود.

ترومای گلوله به شکم :

یکی از ادله بسیار محکم به نفع لایپاراتومی اجباری در اصابت گلوله به شکم ، علایم غیر قابل انتظار در این قبیل بیماران در طی سالهای ۱۹۷۰-۱۹۸۰ بود. در این موارد حتی ضایعات مماسی به جدار شکم را نیز به عنوان زخم نفوذی به داخل شکم فرض کرده و ضایعه احتشایی در نظر گرفته و نیازمند جراحی می دانستند و به دلیل نوع گلوله های با انرژی بالا و Blast injury ناشی از انفجار ، جراحان جنگی احتمال ضایعه احتشایی را بسیار بالا دانسته و تمامی این بیماران را لایپاراتومی اجباری می کردند (۶، ۷). البته احتمال منفی بودن لایپاراتومی یا غیر درمانی بودن آنها را نیز داشتند و هنوز هم در این قبیل ترومماها لایپاراتومی اجباری درمان ، پذیرفته شده است (۸). از مدت‌ها قبل این نکته که در صورتیکه حفره شکم دقیقاً با گلوله سوراخ نشده باشد را می توان درمان کنزرواتیو کرد مورد بحث بوده است و بعضی از نویسندها برای تعیین ضایعات همراه داخل پریتوان در بیمارانی که معاینه بالینی آنها مشکوک بود روی DPL پافشاری کرده اند (۹، ۱۰).

نوسانات درمان غیر جراحی

بحث درمان غیر جراحی در مورد ترومماهای شکمی در موارد انتخابی از ضایعات نفوذی اجسام تیز (زخم چاقو Stab wound) و ترمای بلاست شکمی برخاسته است. از آنجا که یکی از روشهای درمانی مورد قبول زخم چاقو (بدون عالیم حاد شکمی) درمان کنزرواتیو می باشد، بایستی یاد آور شد که در زخم گلوله به شکم احتمال نفوذ به پریتوان بسیار

1- Pritonitis
2- Hemoragic

نکته قابل توجه در این سری از مطالعات نشان دهنده‌ی آن که هیچ کدام از بیمارانی که در ابتدای مراجعه تحت درمان مراقبتی قرار گرفته‌اند برای آنها مورد مرگ اتفاق نیافتداده است (چه آنهایی که لپاراتومی نشده و یا بعداً^۱ نیاز به لپاراتومی پیدا کردند) و عوارض نیز قابل اعماض بوده مگر اینکه در پروتکل درمانی اختلالی ایجاد شده باشد(۱۶).

در یک مطالعه‌ای که در دیپارتمان جراحی دانشگاه Souther California در آمریکا انجام شده است بر اساس یک پروتکل مكتوب بیمارانی که مشکل همودینامیک و یا پریتونیت و یا ضایعات طناب نخاعی یا ترومای جمجمه داشته و یا به دلیل ضایعات غیر شکمی نیاز به جراحی داشته‌اند از مطالعه خارج و لپاراتومی شدن.

تست اولیه برای انتخاب این بیماران جهت درمان انتخابی غیر جراحی معاینات فیزیکی مکرر بود. در یک مطالعه ۱۶ ماهه ۳۰۹ بیمار با زخم گلوله به جدار قدامی شکم تحت درمان قرار گرفته که در مجموع ۹۲ بیمار (۴۹٪) بطور موفقیت آمیزی به روش درمان غیر جراحی انتخابی درمان شدند در این مطالعه حساسیت معاینه فیزیکی اولیه (۱۷٪) بوده است (۱۷). در همین مطالعه تخمین اثرات تخریبی گلوله در نیاز به جراحی غیر قابل اعتماد بود؛ زیرا از ۲۲۴ بیمار با ضایعه نفوذی به پریتوان تنها ۱۶۹ بیمار (۷۵٪) ضایعه جدی که نیاز به جراحی داشتند، وجود داشت و نتیجه گیری شده است که ضایعات گلوله در شهرها می‌تواند به روش درمان غیر جراحی انتخابی تحت درمان قرار گیرند (۱۷).

با ایستی خاطر نشان ساخت که اصلی ترین معیارهای کلینیکی در انتخاب بیماران در تمام مطالعات به شرح ذیل مشخص شده است: اولاً؛ این نحوه درمان با ایستی در بیمارستان اصلی که امکانات کافی جهت تحت نظر قراردادن بیمار میسر است، انجام پذیرد. در صورت وجود کوچکترین علایم شکم حاد و یا تغییر در همودینامیک بیمار، آمادگی دخالت جراحی وجود داشته باشد. ثانیاً؛ معاینات مکرر

بررسی‌های کلینیکی و بالینی انجام شده برای ضایعات گلوله‌ای که به داخل شکم نفوذ کرده‌اند، قابل اعتماد نمی‌باشد در یک مطالعه‌ای نشان داده شده است که بیش از ۴۰٪ بیمارانی که ترومای گلوله داشته‌اند، در موقع پذیرش شدن در بیمارستان بدون علامت آسمپتوماتیک^۱ بوده و ضایعه داخل شکمی داشته‌اند (۱۱). بعضی‌ها عقیده دارند که تا زمانیکه پروتکل درمانی محرز جراحی اجباری و فوری برای ترومای گلوله به شکم وجود ندارد، به کسی اجازه انتخاب بیماران برای درمان غیر جراحی را نمی‌دهند.

مسئله بعدی قابل بحث اعمال غیر جراحی در ترومای بلانت می‌باشد. به طور کلی در درمان ترومای نافذ و ترومای بلانت (خصوصاً) پیشرفت‌های قابل توجهی شده است تا بتوان ضایعه‌ای احشایی را که نیاز به رزکسیون و یا ترمیم دارند قبل از جراحی مشخص شوند (۱۴).

پتانسیل بسیار بالای ترمیم خود به خودی ارگانهای توپر داخل شکمی تروماتیزه از قبیل کبد، طحال، کلیه هم اکنون در حال بررسی است. اندیکاسیونهای درمان کنزرواتیو برای تروماهای بلانت شدید این ارگانها بطور گسترده مورد قبول واقع شده است و لذا پارگی بلانت کبدی درجه III تا IV برای درمان غیر جراحی مناسب می‌باشد و آیا غیر منطقی است که حداقل درمان غیر جراحی ضایعات تایید شده گلوله به کبد را مورد بررسی قرار دهیم؟

مطالعات کلینیکی انجام شده در مورد درمان غیر جراحی:
از بین مطالعات محدودی که انجام شده است مقوله‌های متفاوتی مطرح است. یکی از این مقولات مقایسه بین تمام بیمارانی است که با اصابت گلوله به شکم مراجعه می‌کنند (۱۵، ۱۶). مقوله دیگر مقایسه بین بیمارانی که گلوله بر حسب محل آناتومیک جدار قدامی شکم، ناحیه پشت، ناحیه توراکوبودمن^۲ راست، و شکم لگنی انجام شود که البته هنوز روی ارگانهای به خصوصی مثل کلیه و کبد تاکید زیادی است.

1- Asymptomatic

2- Thoracoabdoman

(۴۷/۴۹٪) به طور کاملاً "موفقیت آمیزی درمان غیر جراحی صورت گرفت و یک مورد لایپاراتومی شد که منفی بود. Spiral CT-scan در ۹۵٪ بیماران بطور دقیق مشخص نمود که آیا این بیماران لایپاراتومی نیاز دارند یا خیر. در Triple contrast abdomen pelvic CT-Scan "دقیقاً" نیاز به جراحی را مشخص می کند. همچنین ضایعات داخل پریتوان را مشخص کرده و درمان غیر جراحی ضایعات کبدی را نیز آسان می کند(۲۲). این روش‌های تشخیصی می تواند احشاء آسیب دیده را مشخص کند. کبد، ریه، ورید کبدی، طحال، کلیه، مثانه خارج پریتوانی، ستون فقرات و طناب نخاعی از جمله این ارگانها می باشند(۴).

لاواز تشخیصی پریتوان (DPL)

اکثر ضایعات گلوله به شکم که به داخل حفره شکم نفوذ می کند (۰.۹۸٪) از نظر ضایعه داخلی نیاز به ترمیم جراحی دارند. ضایعات مماسی به شکم بدون نفوذ به حفره شکم اغلب نیازی به جراحی داخل شکمی ندارند. لاواز تشخیصی پریتوان (DPL) می تواند در تصمیم گیری بیماری که از لایپاراتومی اورژانس سود می برد کمک کننده باشد (۲۳).

انتخاب بیماران برای DPL

۱- بیمارانی که زخم مماسی به ناحیه توراکوآبدو مینال داشته باشند.

۲- بیمارانی که زخم گلوله از لگن عبور کرده است

۳- در مواردیکه اندیکاسیون واضحی برای لایپاراتومی نباشد (مثل شوک، پریتونیت، پنوموپریتوان، خونریزی شدید از لوله نازوگاستریک ، خون واضح در توشه رکتال)

استفاده از سونوگرافی روتین در ضایعات نفوذی Torso مفید است و در ضایعات نفوذی قسمت قدامی شکم لایپاراسکوبی می تواند جایگزین DPL که یک روش بسیار حساس و هم روش تشخیصی و هم درمانی است شود . طبق بررسی های انجام شده سی تی اسکن با کنترast سه گانه در ترمومای نفوذی به ناحیه پشت و فلاونک می تواند قدم اول باشد (۵).

بایستی توسط یک جراح مسئول و یا یک تیم مشخص جراحی انجام شود . لازم به ذکر است که در یکی از مطالعات میزان لایپاراتومی های غیر درمانی در بیمارانی که فکر می شد مراقبت اولیه ی آنها شکست خورده ، در ابتدا بالا بوده است که این میزان حساسیت بالای تیم جراحی را نشان می دهد. در برخی مطالعات اولیه، مراحل بررسی تنها معاینه بالینی بود(بجز موارد اضافی گرافی سینه و ساده شکم) (۱۵،۱۸). در مطالعات بعدی روش‌های تشخیصی دیگری اضافه شدنده به منظور جمع آوری مدارک بیشتر برای تایید وجود ضایعه داخل شکمی و پی گیری پیشرفت بود تا دخالت در امر انتخاب بیمار (۱۶،۱۹،۲۰،۲۱).

نقش ابزارهای تشخیصی در درمان غیر جراحی انتخابی گلوله به شکم: با توجه به اینکه درمان انتخابی غیر جراحی در ترمومای نافذ به جدار شکم علیرغم درمان لایپاراتومی اجباری چه در زخم‌های با اجسام نوک تیز (Stab wounds) و چه زخم‌های گلوله یک روش معمول و تائید شده ای است، ظهور تکنولوژی سی تی اسکن اسپیرال منجر به تأکید مجدد و هر چه بیشتر بر درمانهای غیر جراحی ترموماهای متفاوت شده است.

در یک مطالعه در مرکز پزشکی بالتیمور آمریکا از بین ۷۵ بیمار ترمومای نافذ به شکم که ۴۳٪ زخم چاقو و ۵۵٪ زخم گلوله داشتند، در مجموع ۳۵٪ آنان CT-scan مثبت داشته و ۶۵٪ آنان CT-scan منفی داشتند. در بیماران با CT-scan مثبت ۱۸ بیمار (۶۹٪) لایپاراتومی شدند که ۱۵ مورد آنان اقدام درمانی نوشته شد و ۲ مورد غیر درمانی و یک مورد منفی بود . پنج بیمار ضایعه مجازی کبدی داشته و ۲ مورد ضایعه کبدی و دیافراگم در سی تی اسکن داشتند که همگی بدون لایپاراتومی درمان شدند. از این ۷ مورد سه مورد آنزیوآمبوازاسیون^۱ شده و دو بیمار توسط توکوسکوپ ، ترمیم دیافراگم شدند . در بیمارانی که سی تی اسکن منفی داشتند (

1- Angio -Ambo isassion

بحث

داخل شکمی که نیاز به اقدام جراحی داشته باشند بالاتر است لیکن در صورتیکه شرایط بیمارستانی و تیم آماده جراحی در دسترس باشد این قبیل بیماران در صورت نداشتن عالیم تحریک پریتوان و یا علائم سیستمیک قابل توجه ناشی از خونریزی می توانند تحت درمان انتخابی غیر جراحی قرار گیرند و تصور می شود که بتوان نتایج خوبی نیز بدست آورد و از انجام حدود ۲۰٪ لپاراتومی منفی جلوگیری کرد لازم به ذکر است که این نکته مطالعه و تحقیق بیشتر در این زمینه را منتفی نمی کند.

References

- 1- Salim A,Velmahos GC . When to operate on abdominal gunshot wounds? Scand J surg, 2002; 91(1):62-6.
- 2- Saadia R ,Degiannis E. Non – operative treatment of abdominal gunshot injuries Bjs, 2000;87:393-397.
- 3-Alves A , Panisy D , Valleur P. Diagnostic strategy in abdominal injuries . Ann chir 1998 ;52(9):927-34.
- 4-Young JS, Meredith JW. Non operative management of blunt hepatic injuries. Current concepts In: Nyhus LM,ed surgery annual. Vol. 27 Norwalk , Connecticut:Appleton and Lange ,1995; PP: 71-9.
- 5-Carrillo EH,Platz A, Miller FB , Richardson JD,Pok HC. Non- Operative management of blunt hepatic trauma. BR J Sur, 1998;85: 461-8.
- 6-Taylor FW. Gunshot wounds of the abdomen. AM Surg, 1973 ;177:174-7.
- 7-Fielder MD ,Jones LM,Miller SF, Finley RK.A correlation of response time and results of abdominal gunshot wounds . Arcb surg, 1986;121:902-4.
- 8-Britt LD,Cole FJ. Alternative surgery in trauma management .Arcb Surg, 1998; 133:1177 - 81.

اگر قبلاً در یک مرکز تروما، بندرت کسی به خود اجازه می داد که یک بیمار ترومایی را تحت درمان انتخابی غیر جراحی قرار دهد، امروزه حداقل ۳۰۰ بیمار که به طور موقتی آمیزی درمان غیر جراحی شده اند، گزارش شده است و هنوز درمان انتخابی غیر جراحی برای تمام بیماران آسمپتوماتیک که ضایعه گلوله به شکم دارند، شدیداً مورد قبول است.

بررسی مرور مطالعات گذشته و کتابهای جراحی تروما نشان می دهد که در این روش درمانی نکات مبهم متفاوتی وجود دارد که بایستی از هم تفکیک شود . بنظر می رسد که درمان مراقبتی در بیمارانیکه به خصوص زخم گلوله غیر نفوذی به شکم دارند بیشتر مورد حمایت واقع شده است.

با توجه به اینکه زخم های مماسی گاهی می توانند بسیار واضح باشند و در صورت بدون علامت بودن نیازی به اقدام درمانی و تشخیصی اضافی نیست. در اکثر موارد گرچه که بررسی های اضافی تر از بررسی کلینیکی از قبیل DPL ، سونوگرافی ، سی تی اسکن با کنترast ، توراکوسکوپی و لپاراسکوپی به تنها یا تواماً "مطمئناً" می تواند زخم نفوذی به شکم را تشخیص دهد ، منطقی است که هر گاه بررسی کلینیکی نشان داد که زخم غیر نفوذی به شکم داریم، تستهای اضافی تشخیصی انجام شود. برای مثال بازگشت مایع شفاف در لاواز در یک زخم جدار قدامی شکمی ممکن است کافی باشد (9). یافته توراکوسکوپیک در نیمه چپ دیافراگم وقتی که زخم گلوله به قسمت تحتانی چپ قفسه سینه داریم یکی از راههای تشخیصی سالم بودن حفره شکم است (22). متشابه‌ا در درمان جراحی، سی تی اسکن با کنتراست می تواند مایع داخل پریتوان و ضایعه قابل دید را تشخیص دهد و از طرفی برای بی گیری سیر بیمار نیز کمک کننده است.

بطور کلی نتیجه گیری می شود که اگر چه در ترومای زخم گلوله به شکم نسبت به زخم نفوذی چاقو ، ترومای بلانت و زخم گلوله مماسی به جدار شکم احتمال آسیب احشاء

- 9-Moore EE , Moore JD ,Van Duzer –Moore S,Thompson JS . Mandatory Laparotomy for gunshot wounds penetrating the Abdomen. Am J Surg, 1980; 140:847-51.
- 10-Feliciano DV, Burch JM, Spjut Jr Patrianely V , Mattox KL, Jordan GL. Abdominal gunshot wounds . An urban trauma center's experience with 300 consecutive patients. Am Surg, 1988 ; 208: 362-70.
- 11-Libenberg ND ,Maasch AJ .Penetrating Abdominal wounds : A prospective trial of conservative treatment based on physical Signs. S Afr Med J, 1988;74: 231 -33
- 12-Renz BM , Feliciano DV . Unnecessary laparotomies for trauma: A prospective study of morbidity . J trauma, 1995;38: 350-6.
- 13-Hardaway RM III. Vietnam wound analysis .J trauma, 1978;18:635-42.
- 14-Moore EE. When is non - operative management of a gunshot wound to the liver appropriate ? J Am coll Surg, 1999; 188:427-8.
- 15-Muckart DJ, Abdool-Carrim ATO,king B.Selective conservative management of abdominal gunsot wounds:a prospective study .Br J Surg, 1990;77: 652-5.
- 16-Chmielewski GW, Nicholas JM , Dulchavsky SA,Diebel LN. Non-operative management of gunshot wounds of the abdomen. Am Surg ,1995;61:665-8.
- 17-Cornwell E Berne TV ,Cober S,Bhasin PS et al.Selective nonoperative management of gunshot wounds of the anterior abdomen . Arcb Surg, 1997;132:178-83.
- 18-Demetriades D,Charalambides D,Lakhoo M ,Pantanowitz D.Gunshot wound of the abdomen: role of selective conservative management. Br J Surg, 1991;78:220-2
- 19-Velmahos GC,Demetriades D,Cornwell EE III.Transpelvic gunshot wounds. Routine laparotomy or selective management ? World J Surg 1998;22:1034-8.
- 20-Demetriades D,V Vandebossche P,Ritz M ,Goodman D,Kowalszik J . Nontherapeutic operations for penetrating trauma: Early morbidity and mortality.Br J Surg, 1993; 80: 860-1.
- 21-Velmahos GC,Demetriades D,Cornwell EEIII,Murray J ,Asensio J ,Berne TV. Selective management of Renal Gunshot Wounds.Am J Surg, 1997;174:342-6
- 22-Ochsner MG,Rozycki GS,Lucente F,wherry DC,Champion HR.Prospective evaluation of thoracoscopy for diagnosing diaphragmatic injury in thoracoabdominal trauma : a preliminary reports.J trauma, 1993;34:704-10.
- 23-Demetriades D,Gomez H,Chahwan S, Charalambides K,Velmahos G,Murray J, et al. Gunshot injuries to the liver : the Role of selective non-operative management .J Am coll Surg, 1999;188:343-8.

Archive of SID